

Gamla Brattsbacka den 17/12 2015

Jag har just lagt ifrån mig munspelet och tar en liten paus. Jag spelade en liten polska efter Paul Mann från Vemdalen och när tonerna tystnat kommer tankarna. Min mor Edith, som dog för drygt fem år sen, skulle ha fyllt 85 idag den 17/12. Hon pratade alltid så varmt om sitt bardoms Vemhån. Men så är livet, de gamla försvinner bort. Barn föds, de föds till en otrygg värld, en värld med klimathot, terror och krig.

Nåja, nu ser jag fram emot en lugn jul med barn och barnbarn. Än så länge är förjulsvintern tämligen snöfri, här uppe i Umeå. Det vita som syns är mest att likna vid rimfrost.

Det är klimatförändringen kan man kanske tro, men så enkelt är det nog inte.

Luciadagen 1972, jag gjorde lumpen, gick vi en tremilamarsch i duggregn och på blankis. Och efter långhelgerna fick vi sätta oss i buss och åka fem mil inåt landet för att hitta snö. Så visst har det varierat genom åren.

1990 när min dotter, Sigrid, föddes kom det en halv meter snö i oktober som sen låg kvar.

Sigrid! Ja, hon är döpt efter min mormor Sigrid Backman som bodde på Bränna i Vemhån. Hon var en liten ettrig gumma som kom upp till oss i Västerbotten några gånger. Det var lite av en högtid för oss. Hon pratade på med en konstig dialekt och hon och mamma fnissade över något kul hon sagt. Vi andra i familjen såg oförstående på varandra och skrattade för att de hade kul.

En annan sak som var bra med mormor var att hon var tandlös.

Det innebar att vi barn slapp att äta knäckebröd och tunnbröd när hon var på besök. Då blev de sötlimpa med smör och messmör.

Mamma sjöng en liten polsketrall som hon hade lärt sig som barn och som passar så så här i juletider.

Och bonden skulle från Nisse flytta,
men resan blev dock till ingen nytta,
för högst på lasset sjöng Nisse så,
jag tror vi flyttar idag vi två.

Ute i vardagsrummet ser jag hur julklappshögen växer, så Nisse har nog fullt upp på julaftonen i år också!

God Jul och Gott Nytt år på er! önskar Greger Ottosson med familj